

Trīs prezidējošie augstie priesteri

Elders Viljams R. Volkers
no Septiņdesmitajiem

Mēs saņemsim gudrību un spēku, ja uz Augstāko Prezidiju raudzīsimies kā uz mūsu ideālu un vadišanas paraugu.

Kāda mums ir svētība un privilēģija atbalstīt prezidentu Tomasu S. Monsonu, prezidentu Henriju B. Airingu un prezidentu Dīteru F. Uhdorfu kā jauno Augstāko Prezidiju Tā Kunga Baznīcā!

Vispirms Augstākā Prezidija nozīmību es sapratu, būdams zēns un uzaugot Kanādas rietumos. Kreiz, kad devos pie vecmamma un vectēva Volkeriem, pie ieejas mani sveicināja ierāmēta fotogrāfija ar Baznīcas Augstāko Prezidiju. Es to labi atceros. Šķita, ka viņi stāvēja kā sargi un sagaidīja katru, kurš ienāca.

Skaistā krāsu fotogrāfijā bija prezidents Džordžs Alberts Smits ar saviem padomniekiem Dž. Rūbenu Klarku jaunāko un Deividu O. Makeju. Fotogrāfijā viņi kopā stāvēja pie liela pasaules globusa. Man patika šī fotogrāfija. Viņi bija tik izskatīgi un iedvesmojoši vīri; es pazinu viņus kā Dieva pravieti un viņa padomniekus.

Šī fotogrāfija, kas karājās manu vecvecāku vestibilā, atstāja spēcīgu ietekmi uz mani. Es dzīvoju mazā prērijas pilsētā Reimondā, kur dzīvoja arī mani vecvecāki. Es varēju aiziet līdz viņu mājai un tādēļ bieži tur ciemojos. Es atceros sevi klusiņām stāvam vestibilā un godbijīgi aplūkojam Augstākā Prezidija foto. Es atceros, kā domāju par to, kāpēc maniem vecvecākiem šķita tik nozīmīgi godināt Augstāko Prezidiju un likt šo foto savās mājās goda vietā. Visi, kas ienāca, to varēja redzēt. Iespējams, ka vissvarīgākais bija tas, ka viņu bērniem un mazbērniem tas bija nepārtraukts atgādinājums par to, kas Vecmāmiņai un Vectēvam dzīvē un sirdī bija ļoti svarīgs.

Pēc gadiem es secināju, ka Augstākā Prezidija foto izlikšana bija pielīdzināma Jozuas brīnišķīgajam izteikumam: „Izvēlieties šodien paši sev, kam jūs kalposit. Bet es un mans nams — mēs kalposim Tam Kungam” (Jozuas 24:15).

Visi, kas ienāca Džeimsa un Fennijas Volkeru mājās, zināja, ka viņu sirdīs bija ierakstīti vārdi: „Bet mēs un mūsu nams — mēs kalposim Tam Kungam”. Kā viņu mazdēls es to zināju un nekad to neaizmirsu.

Būdams zēns, es tik labi nesapratu jēgu tam, ka Augstākajā Prezidijā ir trīs cilvēki, nevis viens prezidents.

Es, protams, zināju, ja Jēzus izvēlējās Pēteri, Jēkabu un Jāni, nevis tikai Pēteri. Es zināju, ka mans tēvs bija viens no trim vīriem bīskapībā, kad viņš kalpoja kā bīskapa Dž. O. Hikena padomnieks.

Es zināju, ka mans vectēvs bija stabā prezidents un ka viņam līdzās bija divi padomnieki (prezidents Džons Allens un prezidents Leslijs Palmers).

Katrā gadījumā, tas bija *prezidijs*, kur ne tikai viens ir vadītājs, bet kur trīs vada kopīgi. Sākumskolā es mācījos Ticības apliecinājumus un sāku tos mīlēt. Ticības apliecinājumi sniedz mūsu jauniešiem mierinājumu un pārliecību, tiem mācoties Baznīcas pamata doktrīnas. Es tad zināju, ka cilvēks tiek „Dieva aicināts caur pravietojumu un uzliktot viņam rokas, ko dara tie, kam piešķirtas pilnvaras, lai viņš sludinātu evaņģēliju un izpildītu tā priekšrakstus” (Ticības apliecinājumi 1:5).

1835. gadā Tas Kungs atklāja pravietim Džozefam Smitam Baznīcas prezidiju pareizo kārtību.

“Ir nepieciešams, lai tur būtu prezidenti jeb prezidējošās amatpersonas . . .

No Melhisedeka priesterības — trīs prezidējošie augstie priesteri, ko izvēlējies kolektīvs, nozīmēti un ordinēti šajā amatā, un atbalstīti ar uzticību, ticību un baznīcas lūgšanu, veido baznīcas Prezidija kvorumu” (M&D 107:21–22).

“Trīs prezidentu kvorums” (M&D 107:29) — nevis prezidents un divi viceprezidenti — bet trīs prezidējošie Augstie priesteri, kvorums no trīs prezidentiem — Tā Kunga Baznīcas Augstākais Prezidijs.

Pasaulē nav šāda veida organizēšanas, taču šādi Tas Kungs organizēja un strukturizēja Savu Baznīcu.

Tas man atgādina pantu no Rakstiem:

“Jo Manas domas nav jūsu domas, un jūsu ceļi nav Mani ceļi, saka Tas Kungs. Cik augstākas debesis ir pār zemi, tik augstāki ir Mani ceļi pār jūsu ceļiem un Manas domas pār jūsu domām” (Jesajas 55:8–9).

Apmēram ap manu septīto dzimšanas dienu es nedaudz uzzināju par Prezidija pēctecību, kad nomira prezidents Džordžs Alberts Smits. Pēc kāda laika foto vecmamma un vectēva vestibilā tika nomainīta pret skaistu foto ar prezidentu Deividu O. Makeju un viņa padomniekiem Stīvenu L. Ričardsu un Dž. Rūbenu Klarku, jaunāko.

Būdams zēns es noteikti nesapratu dziļo nozīmi Prezidija pēctecības procesam — bet es zināju, ka pravietis bija miris un ka mūs vadīja jauns Dieva pravietis līdzās ar diviem padomniekiem.

13 gadu vecumā es tiku iesaukts bīskapa Mureja Holta kabinetā, un viņš izteica man aicinājumu kalpot par diakonu kvoruma prezidentu. Viņš teica, ka man jānododas mājās un jālūdz par to, kas būs mani padomnieki. Viņš mācīja mani, ka Tas Kungs man palīdzēs izlemt. Viņš palīdzēja. Es uzzināju par padomniekiem un tad sāku saprast, kāpēc Tas Kungs vada savu Baznīcu caur prezidijiem, ne tikai prezidentiem. Es mīlēju savus padomniekus diakonu kvorumā, un mēs cītīgi lūdzām un strādājām, lai palīdzētu zēniem kvorumā. Bīskaps Holts man mācīja prezidija paraugu un mācīja, kā prezidijam ir jādarbojas un jāfunkcionē Tā Kunga Baznīcā.

Kad vēlāk es kalpoju par citu kvorumu prezidentu, es jau zināju, cik svarīgi ir padomnieki, un es zināju, ka Tas Kungs man palīdzēs tos izvēlēties — tieši tā, kā to man bija mācījis bīskaps.

Būdams diakona kvoruma prezidents un vēlāk staba prezidents, es zināju, ka, lai arī kādas ir manas zināšanas, sapratne vai spējas, katra lēmuma pieņemšanā es iesaistīju savus padomniekus. Es sapratu, ka ieguvums, kalpojot kopā kā prezidijam, bija ievērojams un liels.

Es nācu pie sapratnes par to, kāpēc Tas Kungs nozīmēja, ka Viņa Baznīcu jāvada trim prezidējošiem Augstajiem priesteriem un ka šādā veidā vadība ir noteikta Baznīcas lielākajā daļā.

Tas Kungs teica: “Es došu jums paraugu visās lietās, lai jūs netiktu pievilti” (M&D 52:14). Viņš mums ir devis vadības paraugu. Izņemot Divpadsmito kvorumu un Septiņdesmito, visus Baznīcas kvorumus vada prezidents kopā ar diviem padomniekiem. Tāpat palīgorganizācijas visos līmeņos vada prezidents un divi padomnieki. Visas svētības un gūvumi no prezidija kopīgas kalpošanas attiecas vienlīdz kā uz palīgorganizācijām, tā uz priesterības kvorumiem.

Ikvienam no mums, kas kalpojam jebkādā Baznīcas prezidijā, ir jāraugās uz Augstāko Prezidiju kā uz paraugu un piemēru, kam censties sekot, veicot savas lietas. Mums ir jācenšas līdzināties viņiem un jāstrādā kopā mīlestībā un harmonijā, kā to dara viņi.

|v27

Prezidents Gordons B. Hinklijs bieži runāja par padomnieku nozīmīgumu. Viņš teica: “Tas Kungs ir iecēlis viņus (padomniekus) ar nolūku” (GBH *Teachings*, 94. lpp.).

Prezidents Gordons B. Hinklijs tālāk mums deva norādījumus: “Katru rītu, izņemot pirmdienu, Augstākais Prezidijs satiekas, (kad esam pilsētā). Es lūdzu prezidentam Faustam stādīt priekšā savas lietas, un mēs tās pārrunājam un pieņemam lēmumu. Tad es lūdzu prezidentam Monsonam stādīt priekšā savas lietas, mēs tās pārrunājam un pieņemam lēmumu. Tas es stādu priekšā jautājumus, par ko vēlos runāt, un mēs pārrunājam tos un pieņemam lēmumu. Mēs strādājam kopā. Prezidijā nevar būt vienpusēja darbošanās. Padomnieki — cik gan tā ir brīnišķīga lieta. Viņi pasargā jūs no nepareizu lietu izdarīšanas, viņi palīdz jums izdarīt pareizo. . .” (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, 95; skat. arī “In . . . Counsellors There Is Safety,” *Ensign*, 1990. g. nov., 48–51).

Prezidenta Džozefa F. Smita padomnieks reiz aprakstīja to, kā apspriežas Augstākais Prezidijs: “Kad (Baznīcas prezidenta) priekšā nonāca lieta, ko izskatīt, viņš kopā ar saviem padomniekiem to apsprieda un *rūpīgi pārdomāja, līdz viņi nonāca pie līdzīga secinājuma*” (Anthon H. Lund, Conference Report, 1919. g. jūn., 19; slīpraksts pievienots).

Šim ir jābūt mūsu paraugam prezidijos.

Atklāsme mūs māca pieņemt lēmumus mūsu kvorumos un prezidijos „visā taisnīgumā, svētumā un sirids pazemībā, lēnprātībā un daudz izciešot, un ticībā, un tikumībā, un atziņā, atturībā, pacietībā, dievbijībā, brālīgā laipnībā un žēlsirdībā” (M&D 107:30).

Tas Kungs mums ir devis paraugu.

Šodien mēs atbalstījām jauno Baznīcas Augstāko Prezidiju. Viņi mūs mācīs un rādīs piemēru, kam sekot. Mēs saņemsim gudrību un spēku, ja uz Augstāko Prezidiju raudzīsimies kā uz mūsu ideālu un vadīšanas paraugu.

Mācot saviem bērniem un mazbērniem mīlēt un atbalstīt Baznīcas vadītājus, mūsu ģimenēs ienāks lielas svētības. Būdam jauns zēns un stāvēdam vecvecāku mājās, es zināju, ka mūs vadīja Dieva vīri, kurus Tas Kungs bija šeit nolīcis, lai mūs vadītu.

Un es to zinu tagad. Es sniedzu liecību, ka šis ir Tā Kunga, Jēzus Kristus, darbs un ka mūs vada Viņa apustuļi un pravieši. Es sniedzu liecību, ka vecākais apustulis, prezidents Tomass S. Monsons ir Dieva aicināts un ka kopā ar saviem diviem ievērojamajiem padomniekiem viņi vadīs mūs saskaņā ar Tā Kunga prātu un gribu, Kam pieder šī Baznīca.

Svētajā Jēzus Kristus Vārdā, āmen.